

munionem Christi & Spiritus eius: siue imperfectè, sed verè sanctos in Christo, inchoata in ipsis communionem Christi & Spiritus: siue non ex veritate Sanctos, sed specie solùm (f. 1714.) id est, vocatione & professione externa appellatos sanctos aequiuocè, quamuis non habeant caput & formam Ecclesiae, id est, communionem Christi & Spiritus eius.

2. Nam horum alia propriè sunt membra, alia aequiuocè. Propriè sunt membra, qui non solùm materialiter atq. extrinsecus in Ecclesia & de Ecclesia sunt; sed etiam formaliter atq. intrinsecus in Christo per communicationem Spiritus. Impropriè verò qui materialiter solùm in Ecclesia sunt, & de Ecclesia dicuntur, licet formam non teneant illius.

3. Horum autem communio dicitur esse, velut proprius actus & officium singulorum membrorum inter se ex vnione formali cum Christo & Spiritu ipsius profluens. Est igitur *Communio sanctorum* actus relatiuus in ordinatione, applicatione & conformatione positus, singulorum membrorum cum suo capite, & inter se, ab vnione illa sanctissima, quâ Ecclesia vna est, proficiscens, ad gloriam Dei in regno Christi & salute nostra aeternum testificandam.

4. Actum relatiuum ac non potentiam dicimus, quo singula membra verè tum percipiendo, tum tradendo, communicant cum Christo & inter se rebus omnibus ad perfectionem cum suam ipsorum, tum aliorum singulariter & vniuersè pertinentibus.

1. Ordine, quâ alij sunt aliorum membra, & suo ordine & loco singuli sub vno capite Christo. 2. Applicatione, quâ alij cum aliis communicant, tradendo & accipiendo officia omnia. quae communicari iubet augusta illa vnionis in Christo necessitudo. 3. Conformatione, quâ singuli conuenienter à Christo informantur, & ad communem conformationem se ipsi comparant.

5. Atque haec vera est ratio quam describit Paulus, dicens nos adolescere in eum, qui est caput, id est Christum: ex quo totum corpus congruenter coagmentatum & compactum per omnes suppeditas commissuras, ex vi intus agente pro mensura vniuscuiusque membri incrementum capit corpori conueniens, ad sui ipsius extructionem per charitatem, quae omnia idem Deus agit in omnibus, *Ephes. 4.*

6. Huius autem communionis partes sunt duae. Nam prior, est communio sanctorum cum Christo, vt capite omnium. Posterior, sanctorum inter se. Vtrobique est duplex. Nam communio sanctorum aut formalis, id est, Spiritualis atque interna, aut materialis est, id est, corporalis, externa & aspectabilis, atque sub sensum cadens.

7. Christi (vt capitis) & Sanctorum (vt membrorum corporis illius) communio est duplex. Nam aut actus est Christi erga sanctos, vt membra corporis: aut est membrorum erga Christum, vt caput illius: idque vtroque modo quem diximus, intrinseco atque extrinseco.

8. Huius communionis Christi erga sanctos actus est, quòd intus quidem verbo & Spiritu suo influit in mentes & corda ipsorum, omnia officia & beneficia gratiae praestans in singulis, pro modulo donationis ipsius, & vocationis ipsorum: foris verò externa administratione verbi, Sacramentorum & totius ordinis ac procurationis Ecclesiasticae. Nam quod Deus in nobis agit per Christum, id Christus efficit in nobis intus per Spiritum, foris per ministerium, velut externum Spiritus instrumentum, voluntatem suam externa illa administratione testans, & nos eâdem prouocans ad ordinem, applicationem & conformationem veram & sanctam ipsius.

9. Communionis sanctorum erga Christum actus est, tum quòd illi Christi beneficia intus hauriunt, & foris accipiunt, vt membra à suo capite informata, & vocata ad perceptionem salutaris gratiae, tum quòd tenuitatis suae & infirmitatis conscij, seipsos sistunt quotidie capiti suo intus spiritu, vt in conspectu Ecclesiae foris per lectionem,